

Secătura

Samoila

Dură, vulgară,
Cu pretenții de școală,
Secătura ascunde
Un suflet opac
În trupu-i hilar
Chinuit de o boală
Ce-l macină încet
Până-i vine de hac.
Nu are simțire,
Nici daruri divine,
Abordează un joc
Imund și fanatic
Din care câștigă,
Cu simț de feline,
Ce-și pune
Temeinic
În gându-i sălbatic.
Plină de ea,
Secătura curată
E un chin
Ce trăiește urâtul
Ca pe ultima pată.
Cu-o gestică rară
Înecată-n venin,
Compătimente,
Rânjind ca o fiară,
Pe cel ce sfârșește.
Dacă se întâmplă
Să vadă ce-o paște,
Pe neagră
Buză de hău
Cu iz monahal,
Va înțelege,
În cugetul său,
Că tot ce se naște
Are și-o moarte,
În general.